Întrecerile „DACIADEI“ în plină desfăşurare

MULT MAI MULT DECÎT O ZI DE SĂNĂTATE...

În acea duminică însorită şi îmbietoare a **Festivalului sportului de masă**, cîteva mii de tineri aparţinînd Grupului şcolar minier din Baia Mare au trăit momente care se uită greu. Explicabil, deoarece foarte mulţi dintre ei aveau să apară în chiar postura eroilor acestei frumoase acţiuni sportive, înscrisă sub genericul „Daciadei“. Prezenţa lor entuziastă într-o întrecere sportivă de amploare îşi avea un temei bine fondat: urmau să fie finalizate toate competiţiile de masă organizate pe ani de studii, din toamnă şi pînă în pragul verii. Altfel spus, după disputele pline de ardoare la care fuseseră reprezentate colectivele a mai bine de 80 de clase, iată, acum se vor decide campionii. Era un fel de sinteză a activităţii sportive. Şi toată această suflare tinerească şi tumultuoasă ce cuprinsese Săsarul aştepta Festivalul cu o firească nerăbdare.

În drum spre complexul sportiv al şcolii (o veritabilă bijuterie, unică în Maramureş şi, de fapt, un fel de bază-etalon pentru unităţile şcolare cu acelaşi profil din întreaga ţară, realizată de copii de mineri), pronosticurile, anticipările cu referire la viitorii campioni nu mai conteneau. Galerii posedînd „aparaturi“ dintre cele mai diverse şi mai originale repetau — mergînd spre locul întrecerilor — o lecţie bine învăţată: aceea de a-şi susţine frenetic, dar corect, disciplinat, decent, colegii de clasă, pe cei mai buni, pe cei mai puternici. Întreaga atmosferă dinaintea Festivalului sportiv anticipa o reuşită. Iar prezenţa, printre spectatori, a conducerii şcolii, a maiştrilor şi profesorilor-diriginţi dădea o anumită greutate specifică acestei manifestări sportive tinereşti, crea în rîndurile concurenţilor un plus de emulaţie.

★

Iată-i la start pe atleţi. Zeci de tineri şi tinere şi-au măsurat forţele într-o probă clasică de cros; fetele pe 1 000 de metri, băieţii pe 1 500. Traseele, străbătînd aleile asfaltate ale şcolii şi o parte din zonele învecinate, ale vechiului cartier Săsar, erau înţesate de lume. O lume multicoloră, o lume a tinereţii şi entuziasmului. Concurenţii, purtaţi de îndemnurile colegilor şi prietenilor lor din toţi anii de studii, pluteau parcă; nimeni nu mai simţea oboseala. Ne spunea, după finală, **Emilia Onuţan**, din anul II/L, cîştigătoarea probei: **„Am avut la un moment dat senzaţia că mă sufoc. Simţeam parcă nevoia de a mă opri şi a renunţa, cu toate că nu mai erau nici 50 de metri pînă la sosire. Am văzut însă galeria clasei. Cum de s-a aşezat tocmai în acea porţiune a traseului? M-a încurajat frenetic: „Haide, Emilia, eşti prima, trebuie să cîştigi!“ Mi-am adunat ultimele puteri şi...“** Lîngă **Emilia Onuţan**, cu faţa încă uşor marcată de efort, a urcat pe podiumul laureaţilor **Mircea Silaghi** din anul II/J, învingător în proba băieţilor. Laureaţi în sport, dar şi fruntaşi la învăţătură, în practica de producţie, aşa cum i-am văzut într-un panou al uteciştilor. Doi tineri care dovedesc — ca şi mulţi alţii din această şcoală — **că relaţia carte-sport are aici o tradiţie statornică, o expresie viguroasă.**

Gardurile vii din zona alergărilor de cros s-au... mutat, ca la o comandă, în jurul terenurilor de handbal. Altă scenă, alţi actori, într-o întrecere punctată de aceeaşi ambiţie, de acelaşi spirit de dăruire. Scorul de 9—8, după prelungiri, cu care fetele din anul I/A au obţinut victoria în faţa colegelor lor din anul II/L vorbeşte de la sine. Ceva mai uşor au tranşat, în favoarea lor, disputa pentru întîietate elevii anului III/D: 29—24 cu echipa anului II/J. **Radu Andrieş**, unul din principalii realizatori în acest meci-finală a ţinut să recunoască, cu modestia care stă bine unui adevărat sportiv: **„Mai mult decît echipa, clasa a fost aceea care a determinat succesul nostru, susţinîndu-ne în momentele de cumpănă“. Ştefan Grandt** şi **Ioan Pieptenaru**, colegi de echipă cu Radu, au recunoscut şi ei acest adevăr; ca şi în meciurile susţinute în tot cursul anului, această clasă, a viitorilor electromecanici, şi-a purtat colegii pe aripile victoriei. Dacă ar fi fost să se ofere un premiu şi pentru galerii, sigur cea a anului III/D l-ar fi cîştigat...

Elevele anului I/O au trăit, prin colegele lor, voleibalistele, bucuria de a fi îmbrăcat tricourile de campioane, în timp ce voleibaliştii din anul II/I au oferit şi ei aceeaşi satisfacţie clasei lor. Un culoar viu la ieşirea din teren pentru **Gheorghe Cinipa** şi **Mihai Breban**, cei doi „tunari“ ai echipei, şi aplauze la scenă deschisă. Un gest similar şi în cazul lui **Carol Ember** din anul IV/F, golgeterul competiţiei de fotbal. Divizionara B Minerul Baia Mare are aici cel puţin un titular de nădejde!

La un moment dat am avut impresia că acest film de lung metraj al Festivalului sportiv îi va obosi pe spectatori care, ore întregi, sub un cer de azur, au stat nedeslipiţi de „mantinelele“ terenurilor. N-a fost aşa! Odată cu galele de box şi de lupte, galeriile s-au încălzit parcă mai puternic. Note maxime pugiliştilor **Mircea Velişcă** (muscă), **Viorel Caluşcă** (cocoş) şi **Sabin Dincă** (semigrea), precum şi foarte talentaţilor luptători **Vasile Cornea, Gherasim Rus, Ioan Iluţ, Vasile Ciocănea** şi **Ioan Berchi**. Antrenorii **Ştefan Săsăran** şi **Călin Vintilă** au trăit bucuria de a fi adus pe ring sau pe planşe tineri despre care mîine cu certitudine se va mai vorbi.

★

Am fi nedrepţi dacă la tot ce am consemnat aici n-am adăuga cîteva rînduri şi despre tînărul colectiv de profesori de educaţie fizică (**Petru Albu, Alexandru Mosoni, Zoltan Toth, Ioan Rusu, Cornel Bodea** şi **Iosif Rusz**), grijuliu pentru fiecare detaliu, pentru reuşita acestei frumoase întreceri sportive de masă. **„O reuşită care** — cum ţinea să remarce prof. Albu — **îşi are explicaţia nu numai în munca neobosită a cadrelor didactice, ci şi în colaborarea directă, rodnică, cu comitetul U.T.C. O colaborare statornicită la nivelul anilor de studii, pornind de la atragerea elevilor în practicarea exerciţiilor fizice şi pînă la îndrumarea lor către şcoala sportivă, către performanţă“.**

Fără îndoială că numai prin colaborarea, inima şi entuziasmul tuturor s-a născut şi succesul Festivalului sportiv al elevilor mineri din Baia Mare.

Tiberiu STAMA

Un amplu program de măsuri care preconizează

REVITALIZAREA SPORTULUI SĂTESC

Printre importantele obiective ale dezvoltării educaţiei fizice şi sportului în rîndurile tineretului, ale maselor largi de oameni ai muncii, obiective cuprinse atît în Programul aprobat de partid, cît şi în Regulamentul competiţiei naţionale Daciada, un loc de seamă îl ocupă sportul sătesc, acţiunile menite să angreneze cooperatorii, locuitorii comunelor şi satelor în practicarea exerciţiilor fizice şi sportului, pentru întărirea sănătăţii şi refacerea forţei de muncă. În vederea traducerii în viaţă a acestor sarcini de răspundere U.N.C.A.P., împreună cu C.C. al U.T.C. şi C.N.E.F.S., principalii factori cu atribuţii în acest domeniu, au adoptat recent un bogat plan de măsuri, vizînd, în primul rînd, acţiuni de masă unitare, atractive, accesibile şi eficiente, desfăşurate sub conducerea organelor şi organizaţiilor de partid locale.

Importante sarcini revin, din acest plan, asociaţiilor sportive săteşti şi consiliilor comunale pentru educaţie fizică şi sport. Sînt prevăzute măsuri pentru extinderea la sate şi comune a unor întreceri de mare popularitate dotate cu „Cupa recoltei“, „Cupa U.T.C.“, „Cupa mecanizatorului“, „Cupa C.A.P.“, „Cupa zootehnistului“, precum şi a duminicilor cultural-sportive, cu întreceri la atletism (cu precădere), gimnastică, volei, handbal, şah, tenis de masă ş.a. **Un rol important revine, în dezvoltarea sportului sătesc, căminelor culturale, pe lîngă care se vor organiza întreceri, mai ales în sezonul rece, la şah,** tenis de masă, trîntă, haltere, sporturi tehnico-aplicative. Organele judeţene cu atribuţii vor ajuta consiliile comunale, asociaţiile din unităţile agricole, în desfăşurarea acţiunilor de trecere a normelor complexului „Sport şi sănătate“ (15—20 la sută din locuitori pînă în 1980) şi „Crosul tineretului“ (cel puţin 20 la sută din locuitori). Organele centrale cu atribuţii vor organiza concursuri naţionale săteşti la oină, lupte greco-romane, popice şi atletism (unele probe), începînd cu etape pe unităţile de bază, dotate cu „Cupa U.N.C.A.P.“.

O puternică revitalizare a sportului sătesc o va prilejui, după cum se precizează în planul de măsuri adoptat, competiţia naţională **Daciada**, în cadrul căreia vor fi cuprinse toate acţiunile. Importante măsuri se referă, de asemenea, la dezvoltarea activităţii sportive de performanţă, în care scop sînt preconizate înfiinţarea unor cluburi sportive săteşti sau centre de antrenament, în special la atletism, lupte, gimnastică, volei, handbal, tir, schi-fond, canotaj, înot şi la alte ramuri de sport.

Pentru îndeplinirea acestor obiective se impune o judicioasă utilizare a bazei materiale existente, extinderea acesteia, precum şi perfecţionarea conducerii şi organizării activităţii sportive săteşti, în aşa fel încît ea să răspundă în cît mai bune condiţiuni misiunii de cinste care îi este încredinţată: **creşterea unei generaţii viguroase şi sănătoase, la trup şi la minte.**

Punctul pe i FOAIA DE CONCURS

„A JUCAT“ ÎN LOCUL ELEVILOR

Învingător prin neprezentarea... proprie!

Într-o scrisoare adresată redacţiei, **Felix Pascal** — profesor de educaţie fizică şi sport la Liceul nr. 8 din Bucureşti, sectorul 5 — îşi exprimă dezacordul faţă de modul cum s-a desfăşurat etapa pe sector a concursurilor la mai multe discipline sportive între liceele din Capitală, organizate în cadrul „Daciadei“ şi rezervate elevilor nelegitimaţi. **„Am înţeles că se urmărea angrenarea într-o activitate competiţională a unui număr cît mai mare de elevi şi nu numai a celor legitimaţi, profilaţi, deci, pe performanţă şi beneficiind oricum de un calendar bogat“**, scrie semnatarul sesizării. În continuare, sîntem informaţi că **faza pe sectorul 5 la volei, de exemplu, a fost absolut formală, neprezentîndu-se la teren NICI O ECHIPĂ** planificată să joace cu reprezentanta Liceului nr. 8. Singurul meci — disputat în afara concursului — a fost cel dintre Liceul nr. 8 şi echipa secundă a Liceului industrial nr. 4, cuprinzînd numai SPORTIVI LEGITIMAŢI şi încheiat, totuşi, cu victoria primei formaţii, alcătuită conform regulamentului.

Faza pe municipiu, amînată de cîteva ori, s-a ţinut fără să fie anunţată din timp şi astfel, în locul singurei echipe formate din sportivi nelegitimaţi şi care „semnase de prezenţă“ la faza pe sector, a fost trimisă reprezentativa Lic. ind. nr. 4, alcătuită din **sportivi legitimaţi!**

Profesorul Pascal se întreabă pe bună dreptate de ce s-a denaturat în aceste cazuri noţiunea de sport de masă şcolar stipulată în regulamentul concursului, de ce aceiaşi şi aceiaşi elevi legitimaţi sînt solicitaţi pretutindeni, iar ceilalţi lăsaţi uitării?

Cerînd relaţii Consiliului pentru educaţie fizică şi sport al sectorului 5, ni s-a arătat o foaie de concurs care pretindea că întrecerea pe sector avusese loc în bună regulă, cu vreo şapte echipe, şi care consemna doar unadouă neprezentări la joc (sic!).

Ne întrebăm şi noi, ca şi corespondentul nostru: **cui foloseşte** această măsluire a realităţii, tolerată, din cîte se pare, de unii factori de răspundere? Oare cu hîrtii fără acoperire şi cu încălcarea propriilor regulamente vom contribui la întărirea sănătăţii şi dezvoltarea multilaterală a masei elevilor?

Sperăm că măsurile disciplinare (destul de vagi) anunţate în adresa semnată de prof. **Gh. Dumitru**, prim-vicepreşedinte al C.E.F.S. al sectorului 5, să nu fie uitate pînă în septembrie, cînd urmează să fie aplicate...

Mircea COSTEA

DIN ZORI PÎNĂ-N AMURG LA PROGRESUL

(Urmare din pag. 1)

30 de copii, aleşi din cîteva sute (la selecţia de acum cîteva zile), răspund în cor, la unison, puternic, bineţelor adresate de antrenori. „Aleşii“ centrului de copii şi juniori la fotbal sînt împărţiţi în patru echipe (rămîn şi două „rezerve). Una în tricouri albe („România“), alta în tricouri roşii („Anglia“), a treia în tricouri galbene („Brazilia“) şi ultima în tricouri albastre („Franţa“. După încălzire (*„Cum adică, nene? Nu-i destul de cald afară...“*), după cîteva mişcări de acomodare cu terenul de zgură, după ample explicaţii, începe... finala campionatului mondial din 1986... Primul meci (de fapt, nu sînt meciuri, ci lecţii, antrenorii întrerupînd fazele, reluîndu-le, exemplificînd): *România — Anglia*. „Albii“, chiar şi în aceste condiţii, înscriu o dată, de două ori, de trei ori... Un puşti, cu ochii înotînd în lacrimi, se apropie de arbitrul-antrenor: *„Tovarăşe, eu nu mai vreau să fiu Anglia!“*

★

În sala de lupte, grupă eterogenă: copii şi juniori, chiar şi seniori. Aşa îi place antrenorului *Vasile Constantinescu. El vrea să privească în corpore generaţiile şi — mai ales — să se privească ele între ele. Şi tot el a fost iniţiatorul unui subcentru de lupte în comuna Bragadiru. Merg antrenorii acolo, selectează, testează şi pregătesc luptători, la libere şi la greco-romane.*

★

Ora 11.30. Parcul s-a golit. „Schimbul doi“ va veni la ora 14.

O ploaie uşoară, aşa cît stropeşti florile pe seară, înviorează vegetaţia şi — de ce n-am spune-o — ne răcoreşte şi pe noi.

★

Pe „centralul“ ce se pregăteşte să-i primească — după... „episodul Paris“ — pe Panata, Zugarelli et comp., apare o pereche insolită. Suplul *Andrei Dîrzu* (18 ani, elev în clasa a XI-a a Liceului nr. 2), semifinalist la Wimbledon-ul juniorilor, şi fostul jucător *dr. Eugen Cristea*, acum cu „gabaritul depăşit“. Vor face o încălzire înaintea antrenamentului „tare“ al speranţei noastre cu antrenorul *Teodor Frunză*. Cu trei ghemuri înainte şi cu un avans de 30—0 la celelalte, dr. Cristea cîştigă meciul. Dîrzu şi-a făcut încălzirea...

Urmează ore de pregătire asiduă. *„Primeşti mingea pe rever, ataci, îţi dau lob şi smeceşti“, „...acum tare în lung de linie şi fii atent la mingile scurte“, „...încă 20 de minute servicii“* şi aşa sute de minute. Apoi, joc de dublu. Apoi...

— *Care-i cea mai puternică impresie de la Wimbledon, Andrei?*

— Mi-a plăcut extraordinar iarba! Este imposibil s-o descrii, poate chiar s-o şi pictezi...

— *E grea viaţa de jucător de tenis fruntaş?*

— Pentru cel care priveşte cele 5—6 ore de antrenament, da. Pentru cel care le face, nu.

— *Ai văzut partida Borg — Năstase?*

— Nu. Jucam atunci „sfertul“ cu norvegianul.

— *Ce-ţi place la tenis?*

— Atmosfera de concurs. În marile întreceri, toţi cei care jucăm sîntem o familie unită, sîntem prieteni, indiferent din ce ţară venim. Şi, apoi, meciul...

★

Sînt 7 sabreri la antrenament. Ceilalţi trei au examene, iar 20 au făcut pregătiri dimineaţă. O oră se lucrează fără sabie (tema antrenamentului este pregătirea fizică generală şi cea specifică), apoi încep să scînteieze lamele. Alcătuită aproape numai din juniori, echipa a promovat în „A“. Mi se pare interesantă soluţia antrenorului *Hariton Bădescu* pentru selecţie. *„Eu mi-am ales şcoala generală 114. La începutul anului, asist la orele de educaţie fizică timp de cîteva săptămîni. Aleg cîţiva zeci, îi testez şi rămîn cam cu 30. După 6 luni de lucru — etapa a doua a selecţiei — cam 15 rămîn la poalele performanţei. Şi, în fine, după alţi trei ani de muncă asiduă — peste 800 de ore într-un an — obţin două-trei vîrfuri...“.*

Îi arunc mănuşa:

— *La Buenos Aires aveţi vreun reprezentant?*

— Nu. Dar la Moscova, în 1980, vom avea doi!

— *Ce şanse daţi sabrerilor noştri la actualul C.M.?*

— Echipa — locul I. Irimiciuc, Pop şi Marin — şanse la un loc pe podiumul „individualelor“!

Îmi place curajul acestui antrenor.

★

Amurgul se lasă peste platanii aurii de la Progresul.

Ploaia, cu stropi mari, se aşază... temeinic. Plec. La capătul unei zile, pe care am cîştigat-o realmente, îmi ordonez ideile: *se munceşte cu sîrg, peste 400 de actuali sau viitori sportivi încercînd să transforme visul în realitate; există însă şi ore în care terenurile nu sînt solicitate şi, chiar în „orele de vîrf“, pe harta bazei mai rămîn totuşi „pete albe“.*

Oricum, prezentul este bine folosit pentru asigurarea perspectivei.

JOCURILE MONDIALE ALE SURZILOR

(Urmare din pag. 1)

din elevi are la bază scheletul formaţiei asociaţiei sportive „Tăcerea“, care ocupă locul II în campionatul categoriei Onoare al Capitalei. Cel mai bun şi totodată cel mai tînăr jucător este extremul Vasile Runcanu, rapid şi deosebit de abil.

Spre deosebire de ediţiile precedente, la tenis de masă vor avea loc numai întreceri de simplu şi dublu. Printre protagonişti se vor număra cu siguranţă şi cîteva cunoştinţe mai vechi, printre care lăcătuşul Ilarion Giju şi Lucreţia Stan, ultima fiind medaliată cu argint la una din ediţiile precedente.

La celelalte 5 discipline sportive (lupte, înot, tenis, tir şi volei) sportivii români se vor afla la prima lor participare. Cei mai mulţi dintre ei sînt foarte tineri, lipsiţi de experienţa unei competiţii de amploare, dar dornici ca în întreceri cu parteneri valoroşi să poată învăţa cît mai mult.

La Lugoj

CAMPONATUL DE CĂLĂRIE (etapa a II-a)

Baza hipică din **Lugoj** găzduieşte cea de a doua etapă a campionatului naţional de călărie (obstacole) pentru seniori. La întreceri participă călăreţi de la **Steaua, Olimpia, C.S.M. Sibiu, C.S.M. Craiova, Ialomiţa Jegălia, Agronomia Timişoara, Timiş Izvin, Mondial Lugoj, A.S.A. Cluj-Napoca** şi **Petrolul Ploieşti.**

Înaintea concursurilor propriu-zise au avut loc probele pentru calificare cai remonţi şi pentru calificare juniori (campionatul celor mai tineri călăreţi urmînd să se dispute tot la Lugoj, începînd de săptămîna viitoare).

În programul campionatului figurează probe de categorie semiuşoară, uşoară, mijlocie şi echipe.

RALIUL AUTOMOBILISTIC „COLOANA INFINITULUI“

Cea de a doua ediţie a raliului „Coloana infinitului“, organizată de filiala Gorj a A.C.R. a avut loc, recent, pe traseul Tg. Jiu — Motru — Tismana — Tg. Jiu — Novaci — Baia de Fier — Tg. Cărbuneşti — Peşteana — Tg. Jiu. Raliul, care a inclus de-a lungul celor 260 km ai traseului probe speciale de viteză în pistă şi probe de îndemînare, a fost cîştigat de echipajul *A. [illegible]ianu — C. Lăreanu*, reprezentanţi ai judeţului Gorj. Cîştigătorii au pilotat o maşină Dacia 1300.

ÎNTRECERILE MOTOCICLIŞTILOR

● Campionatul republican de viteză în circuit continuă. După cursa desfăşurată săptămîna trecută în municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, cei peste 100 de motociclişti angrenaţi în această competiţie îşi vor disputa întîietatea duminică pe un traseu ales în centrul oraşului Sibiu. Primul start în cea de-a treia etapă a campionatului se va da la ora 10.

● După o întrerupere de două săptămîni (cauzată de participarea echipei reprezentative la „Cupa Prietenia“), motocrosiştii îşi vor relua activitatea competiţională, participînd la concursul republican organizat duminică de asociaţia sportivă Automobilul Buzău. Întrecerile vor avea loc pe un traseu din apropierea oraşului, cu începere de la ora 10. Şi-au anunţat participarea alergători din Braşov, Zărneşti, Ploieşti, Moreni, Tg. Jiu, Cîmpulung-Muscel, Cîmpina, Tg. Mureş şi alte centre. În program figurează probe pentru seniori, juniori şi posesori ai motoretelor „Mobra“.

● „Cupa speranţelor“ la dirt-track, rezervată începătorilor, va continua duminică (de la ora 10), cu etapa a II-a, pe stadionul Metalul din Capitală. La concurs iau parte tineri motociclişti din Sibiu, Brăila, Arad şi Bucureşti.

TRAGEREA LA SORŢI PENTRU „CUPA ROMÂNIEI“ LA HANDBAL

Tragerea la sorţi pentru prima ediţie a *„Cupei României“* la handbal este programată să se desfăşoare vineri 15 iulie la orele 17 la sediul Federaţiei române de handbal din Bulevardul Muncii 37—39.

La tragerea la sorţi vor participa reprezentanţii echipelor masculine şi feminine de Divizia A şi B care sînt interesaţi. Cu acest prilej vor fi definitivate şi localităţile unde se vor desfăşura jocurile cupei, centrele urmînd să-şi depună candidaturile.

VOLEIBALIŞTII DE LA DELTA TULCEA, ÎNVINGĂTORI LA TURNEUL DIN UNGARIA

Luînd parte la a 15-a ediţie a turneului internaţional de volei **„Cupa Raba“**, care s-a desfăşurat la **Gyor** (Ungaria), cu participarea a 14 formaţii din Cehoslovacia, Polonia, România şi Ungaria, echipa masculină **Delta Tulcea a realizat un frumos succes ocupînd primul loc, urmată de C.H. Bratislava şi K.S. Siedlice. Jucătorului Ion Staicu i s-a decernat diploma pentru cel mai bun jucător al competiţiei.**

LOTO — PRONOSPORT INFORMEAZĂ

La 10 IULIE 1977 primul Concurs Pronosport din acest an axat pe etapa inaugurală din „CUPA DE VARĂ“, competiţie organizată de Federaţia Română de Fotbal în colaborare cu A.S. LOTO PRONOSPORT. Vă prezentăm meciurile acestui concurs şi pronosticul dat de **ILIE OANĂ**, antrenor al echipei Politehnica Iaşi.

I.	C.S.M. Sv. — Foresta Fălt.	1
II.	Cet. Tg. N. — C.F.R. Paş.	X 2
III.	Laminorul R. — Ceahl.	1, X
IV.	Prahova — Caraiman Buşt.	1
V.	Petr. Tgv. — Gloria Bz.	1, X
VI.	Poiana Cîmp — Fl. Moreni	1
VII.	Metalul Buc. — T.M. Buc.	1
VIII.	Electr. — I.C.S.I.M.	1, X, 2
IX.	Fl. r. Buc. — Sirena	1, X, 2
X.	Mureşul D. — Unirea A.I.	1
XI.	C.F.R. Sim. — Aurul B.	X
XII.	Nitr. Făg. — Torpedo Z.	1
XIII.	Chimia Vict. — Oltul	1, X

Tragerea Loto de astăzi va fi televizată la ora 18,50. Rezultatele vor fi transmise şi la radio în cursul serii.

★

CÎŞTIGURILE TRAGERII LOTO DIN 1 IULIE 1977: Extragerea I: Cat. 1: 2 variante 10% — autoturism „Dacia 1300“; Cat. 2: 2,90 a 13.720 lei; Cat. 3: 5,05 a 7.879 lei; Cat. 4: 12,15 a 3.275 lei; Cat. 5: 47,00 a 847 lei; Cat. 6: 108,40 a 367 lei. REPORT CATEGORIA 1: 39.176 lei. Extragerea a II-a: Cat. A: 1 variantă 10% a 49.727 lei; Cat. B: 1 variantă 25% a 4.812 lei şi 11 variante 10% a 1.925 lei; Cat. C: 9,20 a 3.243 lei; Cat. D: 20,60 a 1.448 lei; Cat. E: 89,95 a 332 lei; Cat. F: 160,65 a 186 lei; Cat. X: 1.725,35 a 100 lei.

Autoturismele „Dacia 1300“ jucate 10% au revenit participanţilor MARIN STOIAN şi AURICA FILIŞANU, ambii din Bucureşti, (Cat. 1) iar cîştigul de 49.727 lei jucat 10% a revenit lui IOAN TOPALĂ din localitatea Ghiroda, judeţul Timiş.

Fotbal

La sfîrşitul sezonului

DEOCAMDATĂ NUMAI TENDINŢE DE MODERNIZARE ÎN TEHNICA JUCĂTORILOR NOŞTRI

● Execuţii simple în condiţii grele de joc şi nu invers ● Primatul utilităţii ● Tehnica modernă exclude „jongleriile“ gratuite. Adepţii „numerelor personale“ sacrifică, în realitate, interesele echipei

După unele consideraţii privind factorul fizic, să ne oprim — tot pentru cîteva constatări — asupra unui alt factor al antrenamentului şi jocului, tehnica, pe care am considerat-o totdeauna ca avînd o importanţă determinantă în exprimarea valorii fotbalistice, plecînd de la ideea că este singurul element care întruchipează specificul acestei ramuri. Fiind nemijlocit legată de evoluţia de ansamblu a fotbalului, tehnica a înregistrat în ultimul timp unele progrese, mai evidente în ceea ce priveşte viteza execuţiilor şi utilitatea acestora. **Acestea tind să elimine jocul individualist, acele jonglerii inutile cu balonul care, practic, nu aduc nici un folos echipei, care fac din tehnică un scop în sine şi nu un mijloc pentru realizarea jocului modern, orientat în direcţia obţinerii victoriei.** Dovada afirmaţiilor noastre o constituie faptul că marea majoritate a jucătorilor de clasă internaţională, cum ar fi Cruyff, Keegan, Blohin, Rensembrink, G. Muller, Fischer, Lato, Betega, Masny, Nehoda, Burjak, Varodi etc. dispun de o tehnică de joc rapidă, bazată pe execuţii precise şi oportune, în contextul impus de fiecare acţiune, de atac sau apărare.

Referindu-ne la campionatul nostru, la „stagiunea“ recent încheiată, trebuie să remarcăm că am observat unele progrese, mai bine spus **tendinţe**, menite să adapteze tehnica la cerinţele jocului modern. În această privinţă, am cita eforturile unor jucători ca Dumitru, Balaci, Dobrău, Varodi, Iordănescu, Mulţescu, Laţa, I. Moldovan, Cîrţu, Nedelcu II, O. Ionescu, Radu II, Burcea, Dragnea, Neagu, Simionaş, Gabel etc. de a-şi însuşi o tehnică cît mai apropiată de necesităţile de rezolvare ale fazei. Ei au reuşit uneori să soluţioneze, în mod fericit, situaţii de joc care impuneau execuţii rapide, economice şi eficace.

În opoziţie cu aceste cîteva constatări pozitive, îmbucurătoare, am avut de multe ori prilejul de a asista şi la situaţii în care unii apărători, cum ar fi C. Olteanu, Păltinişan, Bigan, Ciugarin, Filipescu, etc. preferă — în locul unei simple degajări, adică a execuţiei care asigură cursivitate jocului şi evită complicaţiile — o preluare spectaculoasă, o conducere prelungită a balonului, permiţîndu-şi abia după aceea o execuţie care să facă mai mult impresie decît să fie utilă în contextul fazei. Am observat, de asemenea, la o mare parte dintre mijlocaşii şi atacanţii formaţiilor noastre divizionare, că, atunci cînd trebuie să paseze sau să şuteze la poartă din poziţii favorabile, amînă rezolvarea momentului ofensiv al echipei sale pentru o fentă suplimentară (frumoasă uneori) care, practic, amînă sau anulează — prin mişcarea în plus efectuată — posibilitatea finalizării efortului colectiv. Exemple în această privinţă pot fi Ion Ion, A. Moldovan, Gherghell, Şutru, A. Naghi, Marcu, Apostol, Aelenei, Şurenghin, Stoichiţă, Petrescu, Hajnal, etc., jucători dotaţi sub raportul stăpînirii elementelor tehnice, dar care, îndrăgostiţi mai mult de spectaculozitatea mişcărilor decît de scopul întrecerii, exagerează în „numere personale“. Explicaţia principală a acestei defecţiuni care grevează randamentul colectiv al unei formaţii constă într-o **mentalitate greşită** a celor în cauză, din pricina căreia ei nu acordă tehnicii, în sensul modern al cuvîntului, importanţa practică cuvenită. Unde se află rădăcinile unei astfel de mentalităţi?

În primul rînd, trebuie să menţionăm înţelegerea îngustă a sensului tehnicii încă din vremea uceniciei sportive, ceea ce duce la crearea unor deprinderi greşite, greu de corectat mai tîrziu, în perioada maturităţii sportive. Aici, **o mare parte a răspunderii revine antrenorilor de la copii şi juniori, furaţi ei înşişi uneori de partea spectaculoasă a tehnicii în detrimentul aspectului utilitar, modern, al acesteia.** În al doilea rînd — şi aici este cazul să ne referim la orientarea şi conţinutul instruirii efectuată la nivelul echipelor de seniori — ideea primatului utilităţii tehnicii asupra esteticii mişcărilor este subminată de însuşi modul în care se realizează pregătirea în sfera performanţei. Concret, jucătorii noştri execută în antrenamente lucruri grele (uneori numere de „jonglerie“), dar în condiţii uşoare, cînd realitatea jocului impune a se proceda exact invers. Adică execuţii simple, oportune şi în condiţii grele (criză de timp şi de spaţiu, opoziţia adversarului, etc.). Dacă s-ar proceda numai în acest fel, fără îndoială că apărătorii nu ar mai întîrzia degajarea, mijlocaşii nu ar mai tergiversa pasa, extremele nu ar mai amîna momentul centrării şi atacanţii centrali — sau oricare alt jucător — nu ar mai ezita să şuteze la poartă. În această situaţie, fiecare dintre ei ar căuta să se remarce nu printr-un artificiu tehnic care nu serveşte jocului, ci — aşa cum este normal — prin utilitatea şi eficacitatea execuţiilor.

Acestea ar fi cîteva dintre cele mai importante constatări privind tehnica la nivelul primului eşalon. Măsurile care se impun pentru o reală reconsiderare a acestui important factor al jocului privesc atît pe antrenorii care lucrează la formarea micilor şi tinerilor jucători cît şi pe cei care se ocupă de jucătorii din sfera performanţei. Ca să nu mai vorbim de „subiecţii“ înşişi, cărora le revine în primul rînd obligaţia de a se pregăti în spiritul ideii fotbalului modern.

Mihai IONESCU

SĂ UITĂM „ELEFANŢII“!

...sau drumul de urmat pentru o perspectivă trainică

Mulţi ani la rînd, fotbalul constănţean a fost un „fotbal de import“. Tentaţia litoralului a făcut ca mai toate drumurile din cele patru colţuri ale ţării să se întîlnească, ani la rînd, în bătrînul Tomis. Din Bucureşti sau Baia Mare, din Timişoara, Cluj-Napoca sau Giurgiu, din Arad sau Ploieşti, adevărate „cete“ de fotbalişti navigau spre litoral. Fenomenul a fost criticat, nu o dată, dar, totuşi, cultivat de responsabilii fotbalului constănţean, hotărîţi să facă cu orice preţ din „11“-le port-drapel al fotbalului dobrogean o echipă de renume. Farul, devenit mai tîrziu Fotbal Club Constanţa, n-a reuşit însă niciodată să cîştige campionatul sau măcar Cupa, deşi condiţiile create o îndreptăţeau chiar şi la asemenea realizări. Mai mult, „echipa mării“ a făcut eforturi considerabile, ani la rînd, pentru a rămîne în prima scenă. De fapt, o asemenea manieră de lucru — „importul“ de jucători — nu putea oferi un prezent prea însorit, din moment ce, practic se refuza gîndul perspectivei, iar acel veritabil „cimitir al elefanţilor“, cum a fost numită cîndva echipa constănţeană, era alcătuit din jucători la apus de carieră veniţi pe litoral mai mult pentru interese personale. Şi cum întregul nu este totdeauna egal cu suma părţilor, fiecare din noii veniţi s-a bucurat de toate, numai echipa nu s-a bucurat de o performanţă mai acătării.

„Fenomenul Constanţa“ n-a rămas, din păcate, izolat. Cu ochii la talentele din toată ţara, au încercat să se întărească şi alte formaţii. Olimpia Satu Mare ar fi un alt caz, formaţie care, după un an bun în prima divizie, a retrogradat cu... achiziţii cu tot. Crezînd foarte mult în valoarea „celor din afara oraşului“, a încercat să se fortifice de două ori consecutiv şi echipa gălăţeană, tentative eşuate lamentabil. Exemplele nu se opresc însă aici. Şi Jiul (care, în sfîrşit, a prins un an bun) şi F.C.M. Reşiţa şi Corvinul Hunedoara s-au bazat tot pe „importuri“, simpla lectură a loturilor respective fiind întru totul grăitoare. În numele aceleiaşi încrederi în munca şi creaţia altora, „Poli“ Timişoara deţine un record al ultimilor trei ani, cînd, de la Bacău, Cluj-Napoca, Satu Mare, Braşov, Ploieşti, Reşiţa, Sibiu şi Făgăraş a captat o echipă întreagă, care a necesitat cheltuieli cît pentru zece. Cu asemenea investiţii era mai mult decît logic ca formaţia studenţilor timişoreni să lupte pentru podiumul campionatului sau pentru finala cupei, ceea ce însă nu s-a întîmplat, spre regretul entuziaştilor suporteri de pe Bega.

Aceste exemple (şi altele asemănătoare!) sugerează prin... contrast drumul care trebuie urmat. Pe un asemenea nou drum a pornit (întîmplător, oare?) tocmai echipa constănţeană. Cine a intrat în ultimele etape ale ultimului campionat în vestiarul formaţiei dobrogene, s-a întrebat cu siguranţă o clipă dacă n-a nimerit din greşeală în cabina unei echipe de juniori. Dorel Zamfir (16 ani), Tararache, Buduru, Ignat, — titulari, Pîrvan, Borali, Bratu, Suru — rezervele, acesta a fost grupul tinerilor promovaţi în ultimele partide. Sigur, o întinerire forţată şi de accidentări şi suspendări, dar, oricum, un proces de revitalizare, cu riscurile de rigoare. Vrînd-nevrînd, F.C. Constanţa a reevaluat fondul local de talente. Juniori cruzi, introduşi în număr mare în prima echipă prin forţa împrejurărilor, dar toţi talentaţi, unii cu mult mai dotaţi decît atîţia consacraţi aduşi cu mari eforturi şi stabiliţi cu destule pretenţii. „Explozia“ aceasta de tinereţe a fost posibilă însă pentru că a existat rezervorul de talente — Centrul de copii şi juniori. Faptul că mezinii constănţeni au fost în duel permanent cu S.C. Bacău pentru cîştigarea titlului republican de juniori, pe care l-au pierdut la golaveraj, iar în ultima lună s-a realizat un turneu de selecţie cu peste 20 de echipe din şcolile oraşului — cum ne mărturisea cu satisfacţie Adam Munteanu, unul dintre antrenorii clubului — demonstrează seriozitatea cu care responsabilii actuali ai fotbalului constănţean privesc în viitor.

Nu ştim dacă în campionatul viitor tînăra echipă constănţeană se va număra printre revelaţii. Dorel Zamfir, Tararache, Ignat şi ceilalţi tineri constănţeni pot reprezenta însă marea sugestie şi pentru Timişoara, Hunedoara (oraşe cu puternice echipe de juniori), Galaţi, Reşiţa etc. în privinţa drumului de urmat. Un drum la capătul căruia fiecare dintre echipele amintite poate deveni, din „importatoare“ de jucători, un veritabil furnizor de talente.

Mircea M. IONESCU

ACTUALITĂŢI

● **ŞT. COVACI ŞI C. CERNĂIANU, LA LONDRA.** Cum am mai anunţat, în aceste zile se desfăşoară la Londra un colocviu internaţional la care au fost invitaţi toţi antrenorii echipelor naţionale din Europa. Tema dezbaterilor: **relansarea tehnicii pe baza unor criterii noi, moderne.** La acest colocviu participă şi Ştefan Covaci şi Constantin Cernăianu. Ştefan Covaci, antrenorul principal al echipei noastre reprezentative, va susţine unul din referatele colocviului, intitulat „Alegerea şi experimentarea testelor tehnice“.

● **ION IONESCU LA U.T.A.** Fostul antrenor al echipei C.F.R. Timişoara, **Ion Ionescu**, va activa, începînd din sezonul viitor, la divizionara „A“ U.T.A. înlocuindu-l pe Cicerone **Manolache**, care, după toate probabilităţile va reveni la Timişoara, la conducerea tehnică a U.M.T.

● **CONSFĂTUIREA CU ANTRENORII DE LA CENTRELE DE COPII ŞI JUNIORI.** Toţi antrenorii care îşi desfăşoară activitatea la centrele de copii şi juniori vor fi prezenţi între 12-14 iulie la Deva, localitate unde va avea loc o consfătuire. Se va analiza activitatea la nivelul centrelor şi se vor da unele indicaţii care vizează îmbunătăţirea metodelor de instruire.

● **CUPA F.R.F. LA JUNIORI.** Rezultate înregistrate în grupa de la Baia Mare: Maramureş — Arad 2—2, Sălaj — Cluj-Napoca 2—0, Satu Mare — Bistriţa Năsăud 2—2, Timiş — Bihor 2—0. Seriile au fost cîştigate de echipele judeţelor Arad şi Timiş, care îşi vor disputa finala. **(V. Săsăranu-coresp.).**

● **200 DE ECHIPE DE MINIFOTBAL ÎN ÎNTRECERE.** În cadrul Daciadei se va desfăşura în judeţul Mureş o mare competiţie la care vor participa peste 200 de echipe de minifotbal.

Noile promovate în Divizia A

C. S. TÎRGOVIŞTE, DUPĂ 16 ANI...

Lotul cu care echipa C.S. Tîrgovişte a realizat cele 48 de puncte ale promovării

După 16 ani, Tîrgoviştea este din nou în Divizia A. Şi reuşeşte această revenire în primul eşalon după ce, în ultimii doi ani, echipa Clubului sportiv local a fost una din principalele protagoniste ale seriei a II-a a Diviziei B: în anul trecut a condus în clasament pînă la etapa a 25-a iar cu un an înainte ocupase locul III, după Rapid şi Progresul. Aşadar, o promovare mai demult pregătită, aşteptată, care îşi are logica ei, în „călirea“ echipei, în maturizarea ei, în acumularea — în ultimii 3 ani competiţionali — a unei „experienţe a luptei pentru intrarea în A“.

Marile rivale ale lui C.S. Tîrgovişte în acest an au fost Steagul roşu Braşov şi Chimia Rm. Vîlcea, echipe puternice, cu loturi valoroase, foste divizionare A de dată mai recentă. Cu toate acestea, C.S. a cîştigat seria relativ uşor, luînd conducerea din toamnă (etapa a 11-a) şi avînd aproape permanent un avans de 2—5 puncte. Au existat, totuşi, pe parcursul întrecerii, două momente mai grele, în care şansele tîrgoviştenilor s-au clătinat, au fost chiar puse la îndoială. În această primăvară, la începutul returului, Chimia a avut o suită de succese în deplasare (5 puncte în 3 jocuri) care au făcut din echipa vîlceană o aspirantă de seamă la şefia grupei, mai ales în perspectiva meciului său pe teren propriu, din ultima etapă, cu C.S. Tîrgovişte. A intervenit însă victoria-surpriză a Steagului roşu la Rm. Vîlcea (!) şi — practic — Chimia a ieşit din cursă, concurenţii principali ai tîrgoviştenilor la şefie devenind acum braşovenii, ajunşi la două puncte de lider în săptămîna meciului direct. Ei au capotat însă, fără drept de apel, la 12 iunie la Tîrgovişte (7—0 pentru gazde!) şi conturile au fost astfel încheiate.

În ce a constat tăria echipei tîrgoviştene în acest an?

În primul rînd, în **atmosfera de muncă temeinică instaurată de antrenorul Nicolae Proca şi de conducerea clubului**, avînd la bază încrederea jucătorilor în posibilităţile lor, respectul reciproc. **În antrenamente, în viaţa particulară s-a intronat o disciplină fermă, continuată prin disciplina tactică, în meciuri.** Pe măsura înaintării în campionat şi a obţinerii de bune rezultate, **jucătorii au început să creadă în capacitatea lor de a se perfecţiona, de a se autodepăşi**, le-a crescut dorinţa de afirmare şi ambiţia. Să reţinem amănuntul că tîrgoviştenii au realizat **toate cele 34 de puncte posibile pe teren propriu** şi un total de **14 puncte în deplasare** (4 victorii şi 6 meciuri egale) repartizate simetric (7 puncte în tur şi 7 în retur).

În realizarea bunei coeziuni a echipei au contat mult doi factori: prezenţa în lotul de 20 de jucători a **15 elemente locale sau care joacă de mulţi ani la Tîrgovişte şi stabilitatea formaţiei.** În sprijinul acestui al doilea argument, să dăm amănuntul că linia de fund **Gheorghe, Ene, Alexandru, Pitaru a jucat**, în această alcătuire, 33 de etape, modificarea ei intervenind doar în ultima etapă, la Rm. Vîlcea, din cauză că 3 din componenţi au acumulat 3 cartonaşe galbene.

Să mai notăm că atunci cînd în cadrul lotului au apărut acte de indisciplină, ele au fost **tratate cu principialitate şi fermitate**, mergîndu-se pînă la scoaterea din lot a celor care au comis grave abateri, chiar dacă echipa ar fi avut poate nevoie de aportul lor tehnic (cazul portarului Coman, al mijlocaşului Enache, al extremului dreapta Niţă).

Din punct de vedere tehnic, antrenorul Nicolae Proca aprecia, într-o discuţie pe care am avut-o recent, că echipa a înregistrat un progres şi că, de asemenea, a crescut **capacitatea de efort a jucătorilor, forţa lor de angajare.**

La succesul final al „acţiunii de promovare“ au contribuit, desigur, şi **iubitorii fotbalului din oraş** (prezenţi în mare număr alături de echipă, atît la jocurile acasă cît şi în deplasare), după cum nu trebuie să uităm **sprijinul larg acordat de organele locale, municipale şi judeţene.**

În cursul acestui an, C.S. Tîrgovişte şi-a amenajat un nou sediu, cu cantină şi un mic hotel pentru sportivi. La stadionul oraşului sînt în curs de desfăşurare lucrări de extindere a tribunelor, care deocamdată cuprind aproximativ 13 000 de locuri.

Proiecte de viitor? O temeinică pregătire a sezonului care va începe în august, completarea lotului (în principal, cu elemente locale) şi... o prezenţă cît mai bine marcată (şi mai îndelungată...) în prima divizie.

Iată componenţa lotului de bază cu care C. S. Tîrgovişte a reuşit promovarea:

PORTARI: **Mircea Stan** (28 ani, 30 meciuri jucate), **Gh. Ilinca** (24; 3).

FUNDAŞI: **Dumitru Gheorghe** (25; 33), **Ion Ene** (21; 34), **Florea Alexandru** (24; 33), **Ion Pitaru** (21; 33).

MIJLOCAŞI: **Constantin Tănase** (28; 26), **Adrian Furnică** (30; 34), **Decebal Neagu** (35; 29), **Gheorghe Tătaru** (29; 22), **Nicolae Kallo** (23; 34).

ÎNAINTAŞI: **Gheorghe Greaca** (19; 20), **Claudiu Sava** (25; 28), **Nelu Isaia** (17; 21), **Alexandru Rus** (18; 16), **Const. Pietroianu** (19; 10), **Ion Vintilă** (25; 4).

Golgeterul echipei în acest an a fost **Tătaru** (19 goluri), urmat de Sava cu 11 şi Neagu cu 9. Interesant amănuntul că mijlocaşii au înscris 43 de goluri, faţă de cele 20 marcate de atacanţii propriu-zişi. Să mai reţinem faptul că C. S. Tîrgovişte a primit, în tot campionatul, doar 21 de goluri, a doua performanţă în materie din Divizia A şi B, după Petrolul Ploieşti, cu 16 goluri primite.

Radu URZICEANU